

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 5 marca 2010 roku

Organizatorzy i Uczestnicy
IV Międzynarodowego Forum Ojców
Ojciec. Najważniejsza kariera w życiu mężczyzny

Szanowni Państwo!

Serdecznie pozdrawiam organizatorów i wszystkich uczestników odbywającego się w Warszawie IV Międzynarodowego Forum Ojców. Witam gości z kraju i z zagranicy, którzy biorą udział w tym niezwykle ważnym przedsięwzięciu. Pomysłodawca i organizator konferencji, Fundacja imienia świętych Cyryla i Metodego, nie pierwszy raz podejmuje ten ważny temat. Doceniając wagę tej konferencji, zdecydowałem o objęciu jej honorowym patronatem.

Rozważane przez Państwa podczas Forum zagadnienie ojcostwa ma fundamentalne znaczenie dla kondycji polskiej rodziny i całego naszego społeczeństwa. Wbrew pojawiającym się teoriom o kryzysie ojcostwa, a nawet o kryzysie kultury opartej na pojęciu ojca, rola ojca nie stała się w XXI wieku czymś mniej istotnym. Z pewnością jednak zmieniły się warunki, w jakich mężczyźni muszą zmierzyć się z tym poważnym wyzwaniem, którym jest wychowanie potomstwa. Mimo przyspieszenia tempa życia, globalizacji i zmian technologicznych, ojciec pozostaje jedną z dwojga najważniejszych osób w życiu dziecka – jest tym człowiekiem, który ma być dla dziecka autorytetem, wzorem moralnych postaw i zachowań, ma przekazywać wiedzę, dawać poczucie bezpieczeństwa i uczyć dziecko samodzielnie radzić sobie z wyzwaniami niesionymi przez życie. Ojcostwo to wielka odpowiedzialność, ale też ogromna satysfakcja płynąca z odkrywania przed własnym synem czy córką świata.

Mówiąc o świadomym rodzicielstwie, często cytuje się słowa niemieckiego pedagoga z przełomu XVIII i XIX wieku, Fryderyka Fröbela, wedle którego wychowanie to nic więcej, jak dobry przykład i miłość. Jednak przekazać te dwa dary w praktyce nie zawsze jest łatwo. Największą bolączką współczesnych ojców jest niedostateczny kontakt z własnymi dziećmi wynikający z poświęcania znaczącej ilości czasu na pracę zawodową. Stajemy tu wobec procesów cywilizacyjnych, których nie jesteśmy w stanie odwrócić: rośnie wydajność i intensywność naszej pracy, a jednocześnie pracujemy coraz dłużej. Nie znaczy to jednak, że nie jesteśmy w stanie ograniczać negatywnych konsekwencji tych procesów. Bez wątpienia można uczynić wiele, by promować wśród ojców postawy większego zaangażowania w procesy wychowawcze w rodzinie. Świadome „tacierzyństwo”, którą to nazwą słusznie podkreśla się znaczenie troskliwego, odpowiedzialnego, ale przede wszystkim obecnego przy własnym dziecku ojca, powinna otaczać coraz lepsza społeczna atmosfera. Trzeba pomóc polskim ojcom odróżnić zawodową aktywność i odpowiedzialność za utrzymanie rodziny od pracoholizmu. Konieczne jest tu przeciwdziałanie stereotypom – choćby w tak zręczny sposób, jak uczynili to organizatorzy Forum, nazywając ojcostwo *najważniejszą karierą w życiu mężczyzny*.

Nie jest to jedyny problem, przed którym stają współcześni ojcowie. Wraz ze zmianami społecznymi, światopoglądowymi, kulturowymi, zmieniają się także dzieci. Otoczone mediami i zaawansowaną technologią, znacznie szybciej zdobywają wiedzę o świecie i stają się samodzielne. Ale rola rodziców, także ojca, polegająca na wsparciu dziecka i na chronieniu go przed różnorodnymi zagrożeniami nie ulega przez to osłabieniu, wręcz przeciwnie: nabiera coraz większego znaczenia. Rodzice pozostają niezastąpionymi przewodnikami dziecka na jego drodze ku dorosłości. Zmianom ulega wreszcie model rodziny: relacje między małżonkami, ale też między rodzicami i dziećmi, stają się bardziej partnerskie, różnie kształtuje się też aktywność zawodowa małżonków.

Mimo tych przemian, rodzina, złożona z męża, żony i dzieci, pozostaje wspólnotą, całością, którą spajać powinno uczucie, zaufanie i odpowiedzialność. Nie da się zrozumieć roli ojca w oderwaniu od tej całości. I ta całość właśnie, rodzina, zasługuje, w zmieniających się kontekstach kulturowych i cywilizacyjnych, na zdecydowane i stałe wsparcie państwa i jego instytucji.

Wsparcie dla rodziców nie może się przy tym ograniczać wyłącznie do kwestii finansowych. Potrzebna jest rozbudowa infrastruktury – żłobków i przedszkoli, ale także pomoc o charakterze doradczym. Dobrze, że taką pomoc oferują dziś w Polsce kościoły, związki wyznaniowe i instytucje pozarządowe, w tym Fundacja imienia świętych Cyryla i Metodego. Wierzę, że spotkania takie, jak dzisiejsze Forum, pomagają ojcom zrozumieć wagę własnego zaangażowania w dzieło wychowania swoich dzieci. Dziękując Państwu raz jeszcze za tę cenną inicjatywę, życzę owocnych obrad.

